

Մշտադրատունը շաբաթը
երկու անգամ:

ԵՐԵՒՇԱՐԹԻ

ԵՐԵՒՇԱՐԹԻ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Ցարեկան բաժանորդագինն
է Երևանում 1 ռուբ.

Խմբագրատունը բացէ 2—5
ժամը կէս օրից յետոյ:

Յայտարարութիւնները ըն-
դունվում են հաշիւէն, առ-
սերէն և թուրքերէն լեզու-
ներով:

Յայտարարութիւնների համար վճարվում է իւրաքանչիւր բառին 2 կոպ. — միանգամ, 3 կոպ. — երկու անգամ,
իսկ մնացած անգամների համար պիտի աւելացնել կէս կէս կոպէկ:

Խմբագրատունը զտնւում է, Երևանում Աստաֆեան և Բէհրութեան փողոցների անկիւնում էմին Տէր Գրիգորեանցի տպարանում:

Լ Ո Ւ Ր Ե Ր

Ստացուեցաւ «Աղբիւրի» 3, Արա-
րատի 2 համարները:

Շնորհակալութեամբ ստացանք
Վարժարանի 1 և 2 համարները և հայր
Խորենից, Համակերօնական Պրօգրամ-
ներ՝ վերնագրով գրքոյկը: Դա մի գեղե-
ցիկ աշխատութիւն է: Հրավիրում ենք
մեր յարգելի Մանկավարժների, ու-
սուցիչների և ուսումնական գործող-
ների ուշադրութիւնը: Տպւած է
Տիխոնով, Մ. Վարդանեանի տպա-
րանում: Գինն է 50 կոպ:

Ամսոյս 11-ին կատարուեցաւ այս
տեղ Վաթիկանական ընտրութեա-
նը մասնակցող Երևանի թեմի պատ-
գամաւորի ընտրութիւնը: Պատարա-
գի վերջին հանգուցեալ Գէորգ Գ-ի
յիշատակին հոգեհանգիստ կատարե-
լուց յետոյ՝ քաղաքիս և բոլոր վիճա-
կից եկած զաւառկան պատգամաւոր-
ները ժողովոյցան Առաջնորդարան, ուր
գերապատիւ փոխանորդը — Սու-
րէնեան Սրբազանը համառօտ կերպիւ
բացատրեց ժողովի նպատակը և ընդ-
հանուր քուէարկութեամբ ընտրուեց
Ղազարեան աղա Մելքե-Աղամալեանը
պատգամաւոր ձայն տալու Վաթիկան-
կոսի ընտրութեան ժողովում և նո-
րան կանգնատառ պ. Ռուբէն Զալա-
րեանը:

Պատգամաւորի ընտրութիւնը հա-
մարեա միաձայն էր՝ 38 ընդդէմ 6 ի,
իսկ կանգնատառ բաժան բաժան
եղաւ, այնպէս որ բոլորը կիսից շատ
պակաս ձայն ստացան տոմսակով զօր.
Վ. Եղիազարեանը 14 ձայն, Ռ. Զա-
լալեանը 11 Պ. Պառչեանը 4 թէ 5
մնացեալքը մէկ, երկու և ոչ աւելի
երեք. հետեւաբար առաջին երկուսը

գնդակներով քուէարկուեցան և Ռ.
Զալալեանը 28 քուէով եղաւ կան-
գնատառ:

Ստեփաննոս Սաֆարաբեանցը այս
մի շաբաթ է որ Երևանումն է: Պա-
րոնը կամենում է մի թատրոնական
ներկայացումն տալ:

Քաղաքիցս 7—8 վերս հեռու գտ-
նուած Թաղազեղ գիւղի քահանայ
Տէր Կարապետին իւր պարսկահայա-
տակ ծառան սպանում է, զողանում
է նորանից մօտ 300 ռ. փող և ան-
յայտանում է: Քննութիւնը սկս-
ված է:

Ամսոյս 11-ին կատարուեցաւ Երե-
վանումս. Սինօղի ատենադպիր Սար-
գիս Ստեփաննոսեան Թաղանտեանցի
թաղման հանգեալ. Քաղաքիս հա-
մարեա բոլոր յայտնի անձինքները
ուղեկցում էին նորա զաւաղին: Հան-
գուցեալը իւր արժանաւորութիւն-
ներով, սիրելի էր ամենքին:

Ամսոյս 14-ին իրիկնապահին՝ կրն-
քից իւր երկրաւոր կեանքը ս. Էջմի-
ածնի միաբան և նախկին առաջնորդ
Բետարարայի և Երևանի Եղիազար Արք
եպիսկոպոսը և հետեւեալ օրը թա-
ղուեցաւ միաբանաց գերեզմանատանը:

Ամսոյս 25-ին, այն է՝ յառաջակա
կիրակէօ րը, Սր. Առաջնորդը պէտքէ
է ի ժողով հրաւիրէ քաղաքիս եկե-
ղեցեաց այն յարգելի պատգամաւոր-
ներին, որք անցեալ տարի հրաւիրե-
ցան եկեղեցեաց զրամադլիսոց սովոս
ները Թեմական դպրանոցիս սեփա-
կանելու վճիռը գործադրելու մասին

խորհելու: Այն ժամանակ պատգա-
մաւորաց ժողովը չկարողացաւ որոշ
եղբայացութեան հասնել և գործը
մնաց անորոշ. այժմ նորին Սրբազ-
նութիւնը նոր հրահանգ ստանալով
Ս. Սինօղից՝ նորից տառաջարկելու է
պատգամաւորութեան Ս. Սինօղի կար-
գադրութիւնը: Արդեօք այս անգամ
գնէ ժողովրդի ներկայացուցիչները
պիտի յարգեն Ս. Սինօղի կարգա-
դրութիւնները. պիտի ճանաչեն ժո-
ղովրդի օգուտը և պաշտպանեն,
պիտի հասկանան թէ չկատարելով
հանգուցեալ Հայրապետի և Ս. Սի-
նօղի կարգադրութիւնները ինչ մեծ
վնասներ տուած կը լինին իրանք ի-
րանց: Մեծայայտ ենք որ այս ամենը
արդէն հասկացած են յարգելի պատ-
գամաւորները և գործը յօգուտ Թեմա-
կան և Թաղական դպրոցներին կը վեր-
ջանայ: —

Բարեպաշտ:

Երեկ, 18-ին տեղական կուբուժ
տրուեցաւ կօնցերտ յօգուտ քաղաքիս
չքաւոր բնակիչներին: Մասնակցողներն
էին տա. Զեխովսկայա, Ֆօն-Գէր. Նօնէ,
և Կրօպոտովա, օր. Սուշչեվսկայա և
Գէօպիկ և պպ. Լիսովսկի և Կուր-
նօսով: Ընդհանրապէս կօնցերտը յա-
ջող անցաւ: Նա՛մանաւանդ գեղեցիկ
էր տիկին Զեխովսկայայի ունայի և
Ֆիսկարմօնիայի վերայ և պ. Լիսով-
սկու սկրիպկայի վերայ նուազելը.
միայն մի բան մեզ համար հանելուկ
էր. հանդիսականներին երկարատեւ բու-
ռըն ծափահարութիւններին՝ վերջներ,
կարծես, նշանակութիւն չէր տա-
լիս:

* * *

ԱՆԵԿԶՈՒՆԵՐ ԵՒ ՓԻՇԱԳԱՇԱՐԺ
ԶԲԱՅՅՆԵՐ

ՄԻ ԲԱԺԱԿ ԹԵՅ

(ԱՐԿԱՆՔ)

Մտիչ ծաղիկ չմտաւ, ցախ աւելն
էլ պոչից կտալեցին:

II—III

I

Յունուոր ամիսն էր:

Եջմիածնից զալիս եւ Երեւան Երեկոյեան Ժամի 6 էր ձանադարհի գողերը և եղանակի ցրտութիւնը (սըւք քամին) իմ մարմինս զող գցեցին: Ատամ տատմի տուած լուռ եմ: Ֆայտանիս անկերն էլ, իմ մեղքիցս և գետնի սառածութիւնից, պտտուել չեն կարողանում: Իսկ ձիւրը ամեն բային սթ եւ տալիս:

Ես բեխիս մի արշին կախ ընկած, գոռուցի լուրջ քիցն եմ խտակում և մտածում. «այ մի բաժակ թէյ հա կամ մի երկու կաթ արաղ»:

Ֆայտան, թէ և մեծ գծուարութիւնով, բայց գնում էր: Գարան էլ զուլթ էր արել մեր ֆայտանի տաշ: Վերջապէս հասանք:

II

Ֆայտանից իջայ և խնայի ինձ քրցիցի մեր դուռը, կարծելով թէ հեշտահար (սամուարը) և մի բաժակ թէյ՝ հենց այդ տեղ, դռան քամակին պիտի լինեն:

Գուռը սեղմում եմ բաց անող չկայ: Իսկ ծեծել չեմ կարողանում. — ձեռքերս ստուած են:

(Եանի որ սուտ տան, 68 տարեկան ցուրտ, Մուսաբախի Զերմաշտով, անպատճառ կլինէր):

Շատ չարքարուկուց յետոյ... և ուժ զարմանք... դուռը կողպած է մի հասկերկու փթանոց կողպեքով:

«Հըմ... մտածեցի ես, ուրեմն խանրոջիս տանը չէ: Ապա հիմա ինչ անեմ... հա գնամ մեր Երեկոյեան մօտ. նորա մօտ վազուց է որ չեմ եղել և նա քանիցս անգամ բխիս տակաւին անց է կացել այդ մօտին:

Մտածած է—կատարած է:

III

Երեկոյեան դուռը ծեծում եմ:

— Ո՞վ էք, լսուցի դռան քամակից մի բարակ և սուր ձայն:

— Պ. Երեկոյեան տա՞նն է, հարցրեցի ես:

— Ո՞չ, նոր, գնաց, ասացայ պատասխան:

Այդ պատասխանը իմ յայտ կարեց մարմինս աւելի զող գցեց: Թէյ չկայ: Սառը և յուսահատ քրտինք, թէ և ձմեռ էր:

«Հիմա՞ ինչ անեմ ես: Հա, — հա Դամբաշինձ միշտ զժգոհութիւն էր յայտնում, որ ես նորա մօտ վազուց չեմ գնացել: Գնամ նորա մօտ, թէ չէ իշխանաձկան նման սառել եմ գոնէ վերս սառուցը վեր կտայ: Թէյն էլ խօմ իրա կարգով կխմենք. — էլ ի՞նչ տակ կուզէ»:

IV

Գնում եմ Գնացածս փողոցից թէքիլու պէս՝ տեսայ մի ճրագ:

«Վա՛ւ—այս մեր Գալի տունը չէ... հենց այն է որ կայ: Ել Դամբաշի մօտ չեմ գնալ. նորա տունը հեռու է»:

Մտայ Գողի մօտ. նա մանաւանդ որ այդ տեղ էլ վազուց չէի եղել:

— Պարոն Գողը, տա՞նն է հարցրեցի ես տաճարի դռնացիներից և կամաց կամաց փերարկուս հանելով:

— Ո՛չ, այսօր ճաշին գնաց եջմիածին, պատասխանեց մի եղբորս:

Երեկոյեան էր իմ գրութիւնս այս էլ չեղաւ: Չար բողոքս փրատ ծիծաղում է: Պիտի գնալ Դամբաշի մօտ, թէ և հեռու է. բայց ի՞նչ արած, սարանցից ֆայտա չեղաւ:

V

Տուկ, տուկ, տուկ... ստուած մատով ծեծում Դամբաշի շքեղ բնակարանի հաշի դռն ապակին:

Գուռը բանում եմ:

— Ի՞նչ էլար է, բու տանը չքանդուի շուտ բաց արա է, ուրախութիւնիցս վեր ու վեր թռչելով ասացի դուռը բաց անողին:

— Ի՞նչ էք կամենում, հարցրեց մի բարձր աստիճանաւոր պարոն ուրսերէն, զիւրքն էլ ձեռքին:

Մոլորակի... փշաքաղտեցի... թուրքս կպաւ:

— Վա՛ւ... մի՞թէ պ. Դամբաշը այս

տեղ չէ կենում, հարցրեցի նոյնպէս ուսերէն:

— Այո, այստեղ է. կարող էք ներս գալ, պատասխանեց ուս բարձրաստիճան անձանքս:

Ես ներս մտայ. ետեւիցս պինդ ծածկելով հաշի դուռը՝ փակ ան. ծանօթ պարոնն էլ գնաց իւր սենեակը և նոյնպէս դուռը ծածկեց:

Ես մնացի չորս նեղ պատի և մեռելային մթութեան մէջ:

«Այ քեզ ջին, մտածեցի ես:

Անորոշ դու թեան մէջ չգիտեմ, շատ մնացի թէ քիչ բայց վերջապէս որոշեցի յետ գառնուլ չու գնալով անգամ մի բաժակ թէյը:

Աշխատում եմ դուռը բանալ. Չ բացում:

«Տէր Աստուած, այս ինչ թակարդի մէջ ընկայ ես»:

Տեսնեմ անձանքս իս դուռը բացուց և նորա սենեակի լցար կրկին հաշան էլ լուսաւորեց:

— Ի՞նչ է, գնում էք հարցրեց նա:

— Այո, որովհետեւ մարդ չէ երեւում պատասխանեցի ես:

— Այ, այն դուռը բացեցէք, նա այն սենեակում կլինի, ասաց գիրքը ձեռքին տալիս: Մտաւ և կրկին ծածկեց իւր սենեակի դուռը և անյայտացաւ: Կարծես սե թանաքով լցուցաւ հաշուր:

«Այս ինչ փորձանք էր, մտածեցի ես, հիմա ուզում եմ բոլորովին դուրս գնամ այն էլ չե յաջողում»:

Անձարոյցած ստիպուեցաւ հենց կանգնածս պատի մօտ կրկնափողկներս (կալոշ) հանել: Ձեռքս ձեռքս պատին քսելով մի քանի քայլ գնացի և վերջապէս գտայ շուր կախաւոր տեղը: Պէ՛զո (ուսիս շալը) կախեցի, վերարկուս էլ հանեցի, կախեցի:

Բայց հիմա ուր գնամ—մնացի մոլորուած:

Վերջապէս, անձանքս իս ցոյց տուած, դահլիճի դուռը գտայ: Որքան աշխատեցի բանալ, բայց հնար չեղաւ:

— Պարոն, ասացի ես անձանքս, երբ նրա դուռը ծեծեցի և նա կրկին դուրս եկաւ, այս կողպած է և

րեւում, ինչպէս երևում է տանը չէ նա:

—Ո՛չ, տանն է. ուժով քաշեցէք, սասց նա նեղացած (որովհետեւ զահլան տարայ):

Եւ ուղիղ որ շատ ուժով քաշեցի և բացուեց:

Կի անվերջ աներևակայելի մթու- խիան թագաւորութիւն կրկին բա- ցուեց առաջ:

—Աստուած իմ, այն ինչ է, բա- ցադանեցի ես:

—Իւրեմն ներութիւն քաշէք բա- կով գնալ տան միւս ծայրը և այն տեղ հարցնել, սասց անձանոթս և բաց արեց հաշտի դուռը և ես յայ- տնուեցի ցուրտ բակում, առանց պալ- տօրի և պէղի, առանց գիտարկի և կրկնակօշիկների:

Վերջը Խ— Լեւոն:

Թիֆլիզցի պարտաւորօջը երբ շատ ստիպեցին որ իր պարտքը անպատ- ճառ վճարէ, նա լացակրկնած ասաց, «Վէ՛ր հէ՛ր օրհնած, ինչ անխղճ մտանք մարդիս էլի դո՛ւն, իս իրիք օր է, վուր ձաշեն գինի էլ չեմ խմի. էլ քու պարտքը վճենց տամ ախար է՛ր»:

Դամբաշ:

—Ի՞նչ արհեստի էք:

—Դուպի (կուրբի) չլէն եմ:

Մարտիր:

Վ Ա Ճ Ա Ռ Ա Ն Ո Յ	
ձորեն 1 տեսակի, խաղիւրը	20
2 — — — — —	18
3 — — — — —	16
Գարի, խաղիւրը	15
Գրինձ, լիտրը	50
Ետքար, փաթը	8 40
Բամբակ, տեղական սերմից	1 80
ամերիկ. սերմից	2 40
Կուրդ, լիտրը	2
Զամիշ, խաղիւրը	2 50
Հաւ	35
Հնդկահաւ	
կարաւ	
Չիլ կառատօթ	18
Երրամստ, ֆ.	20
Սմոլս, տապրաիր	20
իտրը	
Զուկը զանգուի ֆ.	40
Սեւանայ ֆ.	10
200	1 20

—Դուք բժիշկ էք, կարծեմ:

—Այո, բժիշկ եմ:

—Ասացէք խնդրեմ, այդ ի՞նչ գի- տութիւն է:

—Ամենահասարակ. մենք ներս ենք ածում մեզ անյայտ նիւթերը մեզ աւելի քիչ յայտնի մարմինների մէջ:

Դ—

Մեզ պատմում են որ մի երկու օր առաջ, Մոսկուայի աւագ քահանայ Սուրենեանցը հեռագրով շնորհա- ւորել է սրբազան Գարութիւն եպիս- կոպոսին, նորա շատ մօտ ապագայի կաթողիկոսութիւնը:

Մե և նոյն աղբիւրից տեղեկանում ենք, որ Գարութիւն Սրբազանը, բար- ձրագոյն հոգեւորականներից, ոչ մէկին էլ չէ համակրում, որովհետեւ ոչ մէկին էլ արժանի չէ Կաթողիկոսու- թեան. իսկ նա, իւր կողմից ձեռքը կուրծքի վերայ է դնում և միակ ար- ժաւորութիւնը դնում է Մոսկուայի Հ. Սուրենեանցի մէջ:

—Ինչու չէ, հարցրէք հին կաա- կարանից:

—Ապա, աղէքք, ո՞վ կարող է պատ- մել Մոսկուի մասին:

—Ներեցէք, պարոն, այդտեղ դեռ չեն հասել աշակերտներս:

10, 11, 12, ին ՄԱՐՏԻ		
Մաւառ	կէս օր	երեկոյ
արև		
Բէօմիւրի ջերմաչափով		
+4	+12	+9
13—16 ին ՄԱՐՏԻ		
Մաւառ	կիւ օր	երեկոյ
արև		
Բէօմիւրի ջերմաչափով		
+6	+14	+9
17 և 18 ին ՄԱՐՏԻ		
Մաւառ	կէս օր	երեկոյ
ամպ և արև		
Բէօմիւրի ջերմաչափով		
+4	+13	+9

—Վնաս չունի, Գէ. պատմեցէք Յովսէփի դեղեցիկի մասին:

—Այդ էլ յետոյ պիտի սովորեցնենք:

—Թող այդ էլ մնայ. Ո՞վ էր նոյն հասարակը:

—Նոյն մասին ես բան չեմ տեսչ այս տարի:

—Պատմեցէք եւսն և Աշամը:

—Աճդ դասը լաւ չին սովորի:

—Ով գիտէ, Աստուած ս՞տեղ է:

Բոլոր աշակերտները մի ակնթարթ թուեմ ձեռքերը վէպի տապառաղը ցցելով դողդողային:

—Սը, աւել է, այն տեղ է:

—Տէր շայր, կրօնից շատ քիչ էք անցել:

—Այո, պարոն, քիչ ենք անցել, բայց հիմնաւոր ենք անցել: Սյժմեան մանկավարժութիւնը պահանջում է քիչ անցնել, բայց հիմնաւոր: Բայածի՞

Պատերազմի դաշուում մի անտափ բերդի առաջ խօսում են երկու զե- նուորներ (սալլաթ):

—Անկարելի է այս բերդը առնել, տեսնում ես ինչ բարձրութիւն է և ինչ ապառաժ քարափի զիւում է: Ծանապարհ էլ որ բոլորովին չկայ:

—Առնելու համար մտածել մինչև անգամ հարկաւոր չէ. — անկարելի է:

—Իսկ եթէ հրամայեն:

—Հա՛, եթէ որ հրամայեն... այն ժամանակ, իհարկէ կռուները:

ՄԱՐՏ ԱՄՍԻ ՏԱՄԱՆ	
Միւս	9
Տաւարի, ֆունտը	9
Ոչխարի — — — — —	10
Գառման — — — — —	
Հասարակ, լիտրը	22
Սպիտակ ալիւրից ֆ.	4
իւր	
Հալած, ֆունտը	35
Կարագ — — — — —	30
Դմակ — — — — —	12
ձրագոյն մօտ ֆ.	20
Սալսն, տեղական ֆ.	15
— Թիֆլիսի — — — — —	15
Նաթ ֆ.	3
Հաթ ֆունտ — — — — —	

Գործարար Գրիգորի սկզբից բանալով պարտնորութեան արհեստանոց՝ ընդունում եմ պատուէրներ ամենայն տեսակի և հասակի հագուստների ամենաաժան աշխատանքավարձով, ևս հանում եմ ամենայն տեսակ բծեր և կեխտեր ամեն տեսակ հագուստեղէններից՝ լինին նրանք բրդից, բամբակից, մետաքսից և այլն: Արհեստանոցս գտանվում է Խիկին Բուհեաթովի խանութներում, զէմնակային կից:

Կարապետ Մէլէք Ադամեանց:

Օրիորդ Տէր Մարուգեանները թողնելով իւրեանց պաշտոնները, ընդունում են իւրեանց տանը մեծ և փոքր աշակերտուհիներ ձեռագործութիւն սովորեցնելու համար և կարապետն օկպնական կրթութեամբ: Պարապմունքը սկսվում է առաւօտեան ժամի 9-ից մինչև ճաշուայ մէկ ժամը, ամենայն օր, բացի տօն օրերից:

Մի պարոն, չունենալով և ոչ մի դաւակ, ցանկանում է ունենալ մի հոգեորդի, որին, խոստանում է հազցնել, ուտեցնել և պահել ինչպէս իւր սեփական զաւակին: Երեխան պիտի լինի 3—5 տարեկան և առանց ծրնողների այսինքն՝ որք լինի:

Հասցէն իմանալ խմբագրատանը:

Վաճառվում է Աղեքսանդր Թադևանոսեանցի տունը, Նազօրօփակայա փողոցի վերջը: Սփրիկիանների խանութների հանդէպ: Ցանկացողները թող զիմեն Ալթունեանի Բիւրօն:

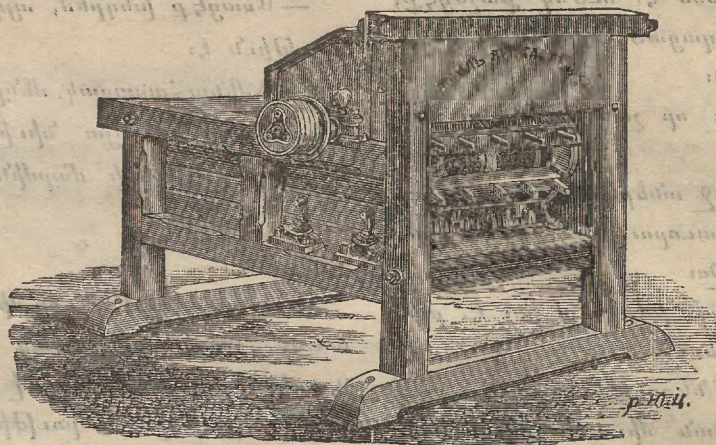
Տարիս եմ իջարայով իմ Նորագեղե այգին, սեփական տներս և ցուքաններս երեք տարէն ժամանակով:

Պայմանների համար զիմեն ինձ: Սողոմոն Աստուածատրեան:

Ընդունում եմ ամենաձեւնաու գրներով ամեն տեսակի կազմարարական պատուէրներ, տպելով կազմի ետեւում գլխերի անունները ոսկով, նաև բրօշուրով կէք, պօրաֆէյլներ և պապկէք: Երաշխաւորում եմ կազմերի զեղեցկութեանը:

Հարցնել Գէվոյանցի խանութում: Յովակիմ Տէր Դաւթեանց:

Լ Ե Ի Ո Ն Խ Ե Ն — Ե Ղ Ե Ը Ն Ց

ԼԵԻՈՆ ԽԱՆ—ԱՂԵԱՆՑ, ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏՈՒՄ:

Գութաններ, տափաններ, ցանկու, հնձելու, կասելու և էրան տանելու մեքենաներ, չրհաններ, խոտի և բամբակի սեղմիչներ և այլ տեսակ մեքենաներ, որոնց ցուցակը ուղարկում եմ ձրի:

ՊԱՏՈՒԵՐԸ ՀԱՐԿԱԽՈՐ Է ՏԱՂ ԵՐԿՈՒ ԵՐԵՔ ԱՄԻՍ ԱՌԱՋ:

Ա Ր Ծ Ա Թ Ս Ա Ց Մ Ե Գ Ա Ղ Ն

ԱԹԱՆԱՍԵԱՆ ԵՂԱՐՑ

գինիների պահեստում

վաճառվում է

Գինի 1878 թ.	1 բուրբ — շէշ.
" 1880 թ.	" 60 Կ. "
" 1882 թ.	" 25 Կ. "
" 1883 թ.	" 15 Կ. "
Սպիրտ 80%	" 75 "

Խոստացվում է անխորզախ և լաւ գինիներ:

Հ Ա Ն Դ Ի Ս ՈՒ Մ

Խմբագիր — Հրատարակիչ ԷՄԻՆ ՏԵՐ ԳՐԻԳՈՐԵԱՆՑ: